

skab, udskrevet mellem Københavns Borgere, blev indført ved Lov af 15de Maj 1868, da Københavns Brandvæsens Forhold bleve omordnede. Det har imidlertid vist sig i den Aarrække, som er forløben, at dette Korps saa at sige slet ikke er blevet anvendt, idet det kun har været indkaldt til at give Møde en eneste Gang, nemlig da Christiansborg Slot brændte, uden at det dog oplyses, at det da har gjort nogen som helst Nytte. Derimod er det hvert Aar en betydelig Ulejlighed for de udskrevne Medlemmer af Korpsen, at de i nogen Tid om Foraaret maa møde til Eksercits under Brandvæsenet. Forinden Lovforslagets Fremsettelse er der fra Ministeriet foretaget Henvendelse dels til Københavns Magistrat og dels til Københavns Borgerrepræsentation. Medens Magistraten nu har haft nogen Betænkelighed ved Korpsets Ophævelse, idet den kunde tænke sig, at der kunde blive Anvendelse for Korpsen i de nylig indlemmede Distrikter, har der derimod fra Borgerrepræsentationens Side været ment, at man kunde give Korpsets Ophævelse sin fulde Tilslutning. Jeg har som sagt fundet, at dette Korps, som Forholdene nu ere, er til aldeles ingen Nytte, og at man derfor skylder Borgerne i København at fritage dem for at spille deres Tid med at give Møde og blive indeksercerede der. — Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til det høje Ting.

Det andet Lovforslag er Forslag til Lov vedrørende Behandlingen af Dødsboer efter brasilianske Borgere, der afgaa ved Døden i Danmark. Det har ofte for de danske Myndigheder vist sig meget vanskeligt, naar en dansk døde i Brasilien, at skaffe hans her hjemmeværende Arvinger den efterladte Arv, idet de danske Konsuler i Brasilien kun have en meget snævert begrænset Adgang til at indblande sig i Ordningen af Dødsboer, og Boets Overskud indbetales da i den brasilianske Statskasse, der stiller meget strenge Fordringer for at lade Pengene igen gaa ud af Statskassen til udenlandske Arvinger. Imidlertid har det danske Generalkonsulat oplyst, at der findes en brasiliansk Lovbestemmelse fra 1851, som tillader den brasilianske Stat under Forudsætning af Gensidighed at indgaa Konventioner med fremmede Lande, hvorved disse Forhold blive væsentlig ændrede. En saadan Konvention er nu indgaaet mellem Brasilien og Danmark gaaende ud paa, at i Brasilien skulle danske Konsuler have i meget særlig Grad at gøre med Behandlingen af Dødsboer

efter danske, der ere døde i Brasilien, og at Arven efter saadanne ikke længere indbetales i den brasilianske Statskasse. Denne Konvention medfører imidlertid som sin nødvendige Konsekvens, at der maa foretages en Forandring i den danske Skiftelovgivning, idet selvfølgelig den brasilianske Stat forlanger lignende Regler indførte her i Landet for Behandlingen af Dødsboer efter Brasilianere, som maatte dø her. Dette Lovforslag gaar derfor ud paa at bemyndige Regeringen til ved kgl. Anordning at sætte en Bestemmelse i Kraft her i Landet svarende til, hvad der i slige Tilfælde bliver gældende i Brasilien. Naar man ser hen til, at det er meget sjældent, at en brasiliansk Borger afgaar ved Døden her i Landet, hvorimod det er ret hyppigt, at en dansk Borger dør i Brasilien, vil man vist erkende, at det er ganske rigtigt og praktisk at modtage det Gode, der for alle Arvinger efter danske Borgere, som dø i Brasilien, kan opnaas ved dette Forslag og til Gengæld underkaste sig det meget ringe Onde, at man i de ganske faa Tilfælde, hvor en brasiliansk Borger dør her i Landet, til en vis Grad skal lade Behandlingen af Boet overgaa til den brasilianske Konsul. — Ogsaa dette Forslag skal jeg have den Ære at anbefale det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Man foretog derpaa:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Søværnets Ordning af 28de Maj 1880.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3967 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Carstensen: Den Gang den nuværende Lov om Søværnets Ordning blev forhandlet her i Tinget, udtalte jeg, at det maatte betragtes som et Fremskridt, men kun som en Overgangslov, idet jeg navnlig lagde Vægt paa, at Kadrerne vare for begrænsede, naar man tog Hensyn til Marinens Tary. Et Led i den nævnte Lov er Loven om Undervisningsanstalterne ved Søværnet. Da imidlertid Forholdene ere af den Beskaffenhed, at man ikke ved en enkelt Lov kan tilvejebringe en Udvidelse af Kadrerne,